

РЕШЕНИЕ

№ 195

гр. Перник, 17.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕРНИК, II НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Петя Й. Котева

при участието на секретаря Даниела Бл. Иванова
като разглежда докладваното от Петя Й. Котева Административно наказателно дело № 20231720200515 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.58д и следващите от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Обжалвано е Наказателно постановление (НП) № 42-0004663 от 20.12.2022г., издадено от и.д.директор на Регионална дирекция „Автомобилна администрация” (РД „АА”) - София, с което Б. И. Д., ЕГН ***** за извършени три нарушения на 10.11.2022г., около 08:45 часа на АМ Струма, км 30-ти разклон с. Боснек, намиращ се на територията на общ. Перник при извършване на обществен превоз на товари (фракция) в посока към гр. София с товарен автомобил „Мерцедес” с рег. № ***** (категория N3) е санкциониран както следва:

1. за нарушение на чл. 89, т. 2 от Наредба № 33 от 03.11.1999г. за обществен превоз на пътници и товари на територията на Република България на министъра на транспорта (Наредба № 33 от 03.11.1999г.) на основание чл. 93, ал. 1, т. 1 от Закона за автомобилните превози (ЗАвтПр) е наложена глоба в размер на 2000.00лв (две хиляди лева);

2. за нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 1 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) на основание чл. 183, ал. 1, т. 1 от същия закон е наложена глоба в размер на 10.00 лв (десет лева);

3. за нарушение на чл. 139, ал. 1, т. 2, предл. 2-ро от ЗДвП, вр. чл. 6, ал. 1, т. 6, б. „в” от Наредба № 11 от 03.07.2001г. за движение на извънгабаритни и/или тежки пътни превозни средства на МРРБ (Наредба № 11 от 03.07.2001г.) на основание чл. 177, ал. 3, т. 1, предл. 2-ро от ЗДвП е

наложена глоба в размер на 2000.00 лв (две хиляди лева).

Жалбоподателят Б. И. Д., чрез пълномощника си адв. Н. С. от ВАК, оспорва процесното НП като неправилно и незаконосъобразно. По отношение на първото нарушение се твърди, че в обжалвания правораздавателен акт не са описани обстоятелствата, които са релевантни към неговия фактически състав. Счита се, че предвид направеното словесно описание на второто нарушение същото подлежи на санкциониране на основание чл. 175, ал. 1, т. 3 от ЗДвП, а не както е сторил административнонаказващия орган (АНО) по чл. 183, ал. 1, т. 1 от ЗДвП. При атакуване на третото нарушение се оспорва брутното тегло на процесния товарен автомобил при напускане на кариерата, което било 31 680 кг, т.е под 32 000 кг, предвид представената кантарна бележка от нарушителя с подаденото възражението по чл. 44, ал.1 от ЗАНН срещу съставения акт за установяване на административно нарушение (АУАН).

Жалбоподателят Б. И. Д. не участва лично в хода на съдебното производство, в което се представлява от пълномощника си адв. Н. С. от ВАК, който поддържа изложените в жалбата съображения. По отношение на третото нарушение лансира теза, че след като проверяващите не са измерили теглото на проверяваното моторно превозно средство (МПС) с мобилна везна удостоверителната сила на представената при проверката от водача кантарна бележка е опровергана от съдържанието на друга такава, която е представената от нарушителя с възражението по чл. 44, ал.1 от ЗАНН, поради което оспорва да е извършено вмененото нарушение. Претендира присъждане на направени по делото разноски за заплатено адвокатско възнаграждение.

АНО - директор РД „АА”-София–редовно призован, не изпраща представител за участие в съдебното производство. В придружителното писмо, с което административнонаказателната преписка е изпратена в съда е изложено становище за законосъобразност на НП, като е направено възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение, в случай, че същият надвишава размера, предвиден в чл. 7, ал.2, т.2 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Съдът, след като обсъди събраните по делото писмени и гласни доказателства и служебно провери правилността на обжалваното НП намира за установено следното:

По допустимостта:

Жалбата е подадена от легитимен субект по чл. 59, ал.2 от ЗАНН при спазване на предвидения в закона преклузивен срок за обжалване и пред компетентния съд, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество се явява частично основателна.

От фактическа страна:

На 10.11.2022г., около 08:45 часа на АМ Стума, км 30-ти разклон с. Боснек, в посока към гр. София Б. И. Д., който управлявал товарен автомобил

„Мерцедес” (категория N3) с рег. № *****, бил спрян за проверка от свидетелите Й. Ц. П. и К. Г. В. - инспектори в РД „АА”-София. Последните установили, че жалбоподателят извършвал обществен превоз на товари по маршрут Кариера Студена – гр. София, като превозвал фракция. Водачът не представил на контролните органи пътен лист и контролен талон към свидетелството за управление на МПС. Б. Д. показал кантарна бележка от 10.11.2022г. от Кариера Студена, удостоверяваща, че превоза е за сметка на превозвача „Крас Транс”, като в същата било вписано, че максималната маса на пътното превозно средство (ППС) и товар е 41 450 кг., предвид измереното нето на натоварения материал възлизащо на 26 860 кг. Контролните органи приели, че предвид отбелязаната в свидетелството за регистрация на МПС максимална маса с товар 32 000 кг е налице надвишаване на нормите на допустимата максимална маса за движение на ППС по пътищата отворени за обществено ползване съгласно чл. 6, ал. 1, т. 6, б. „в” от Наредба № 11 от 03.07.2001г., като жалбоподателят не представил квитанция от АПИ за претоварване. При така установените факти св. Й. Ц. П. съставил на мястото на проверката на Б. Д. АУАН № 331725 за три нарушения, а именно: по чл. 89, т. 2 от Наредба № 33 от 03.11.1999г., по чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП и по чл. 139, ал. 1, т. 2, предл. 2-ро от ЗДвП, вр. с чл. 6, ал. 1, т. 6, б. „в” от Наредба № 11 от 03.07.2001г. Нарушителят не направил възражения по вписаните констатации. Към акта била приложена и представената от водача кантарна бележка от 10.11.2022г., издадена при натоварването на фракцията в Кариера Студена.

В законоустановения срок по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН постъпило писмено възражение от жалбоподателя, към което приложил копие на кантарна бележка от 10.11.2022г. на Кариера Студена, удостоверяваща други параметри на извършено бруто измерване (на автомобил и товара) - 31580 кг, предвид вписано нето на натоварения материал 17 000 кг.

След като АНО преценил възражението за неоснователно, въз основа на съставения АУАН издал срещу жалбоподателя обжалваното НП, с което ангажирал административнонаказателната му отговорност както следва: на основание чл. 93, ал. 1, т. 1 от ЗАвтПр наложил глоба в размера на 2000 лева за нарушение на чл. 89, т. 2 от Наредба № 33 от 03.11.1999г., на основание чл.183, ал.1, т.1 от ЗДвП наложил глоба в размер на 10 лева за нарушение на чл. 100, ал.1, т.1 от ЗДвП и на основание чл. 177, ал. 3, т. 1, предл.2-ро от ЗДвП наложил глоба в размер на 2000 лв за извършено нарушение по чл. 139, ал. 1, т. 2, предл. 2-ро от ЗДвП, вр. чл. 6, ал. 1, т. 6, б. „в” от Наредба № 11 от 03.07.2001г.

От правна страна:

По отношение на нарушението по чл. 89, т. 2 от Наредба № 33 от 03.11.1999г.:

В чл. 89, т. 2 от Наредба № 33 от 03.11.1999г. законодателят е предвидил, че по време на работа водачът представя при поискване от

контролните органи попълнен пътен лист по образец (приложение № 11), с изключение на случаите при придвижване на превозното средство без товар на територията на Република България до товарен пункт, като част от международен превоз. В настоящия случай не се спори, че към момента на проверката от контролните органи жалбоподателят е извършвал обществен превоз на товари, като товарният автомобил е бил натоварен с фракция от Кариера Студена с маршрут към гр. София.

Безспорно, по време на проверката жалбоподателят не е представил на проверяващите горепосочения документ, но такъв е предявил в срока за възражение по чл. 44, ал.1 от ЗАНН срещу АУАН и преди издаването на обжалваното НП.

Съдържанието на кредитирания като писмено доказателство пътен лист № 451305 категорично установява, че той е релевантен към конкретния превоз, тъй като е за процесния ден и за същото МПС с рег. № *****. Отбелязаният начален час на извършвания превоз от Студена в 08:15 часа и край на курса в 10:10 часа в Малинова долина сочат, че по време на същия, а именно в 08:45 часа е била извършена проверката от контролните орган. В самото възражение по чл. 44, ал.1 от ЗАНН от страна на жалбоподателя е записано, че „в момента на проверката не намерих в кабината на превозното средство изискания ми пътен лист от контролните органи, тъй като се бях притеснил”. С оглед на всичко това няма съмнение, че с не представянето на посочения документ по време на проверката жалбоподателят е нарушил чл. 89, т. 2 от Наредба № 33 от 03.11.1999г., която е подзаконов нормативен акт по прилагане на ЗАвтПр.

За това нарушение АНО е санкционирал Д. с наказание глоба в размер на 2000 лв, наложена на основание чл. 93, ал.1, т.1 от ЗАвтПр, която разпоредба гласи, че водач на МПС, който извършва обществен превоз или превоз за собствена сметка на пътници и товари без редовно издадени лиценз, разрешение, документ за регистрация или други документи, които се изискват от регламент на европейските институции, от този закон и от подзаконовите нормативни актове по прилагането му, се наказва с „глоба” в размер на 2000 лв. при първо нарушение.

Разпоредбите на чл. 93, ал.1 и ал.2 от ЗАвтПр ясно разграничават случаите, в които административните нарушения, извършени от водачите, се изразяват в извършване на обществени превози без изискуемите документи, от случаите в които нарушенията се изразяват в невъзможност за представяне в момента на проверката на съответните документи.

В конкретния случай от съдържанието на обжалваното НП може да се направи еднозначен извод, че административнонаказателната отговорност на жалбоподателя е ангажирана за това, че „при проверката е без пътен лист по образец”, т.е. налице е ясно описание на обстоятелствата, които са относими към състава на деянието и доколкото липсва изменение на фактическите обстоятелства на административнонаказателното обвинение, които са

релевантни към санкционната норма на чл. 93, ал. 2 от ЗАтПр, то са налице предпоставките за изменение на НП в тази му част. Разпоредбата на чл. 93, ал. 2 от ЗАтПр се явява закон за по-леко наказуемо нарушение, тъй като фиксираното в нея административно наказание глоба е в абсолютен размер, който е значително по-нисък - 100 лв.

Следва да се отбележи, че нарушението на материалния закон от АНО при посочване на санкционната норма не води до отмяна на издаденото НП като незаконосъобразно, за каквато последица претендира жалбоподателя.

Според чл. 63, ал.7, т.1 от ЗАНН (ред. ДВ, бр.109 от 2020г., в сила от 23.12.2021г.) съдът изменя акта по чл. 58д, когато се налага да приложи закон за същото, еднакво или по-леко наказуемо нарушение, без съществено изменение на обстоятелствата на нарушението. В тази насока е и постановеното преди влизане в сила на горепосочената разпоредба, Тълкувателно решение № 8 от 16.09.2021г. по т.д. № 1/2020г. на ВАС, ОСС от I и II колегия, което също съдържа задължителни указания, че при липсата съществено изменение на съставомерни факти в НП първоинстанционния съд може да приложи закон за същото, еднакво или по-леко наказуемо административно нарушение.

Предвид тези съображения съдът счита, че следва да измени обжалваното НП по отношение на нарушението по чл. 89, т. 2 от Наредба № 33 от 03.11.1999г., като преквалифицира основанията на което е наложено административното наказание от чл. 93, ал. 1, т. 1 от ЗАвтПр на чл. 93, ал.2 от същия закон, като наложената глоба бъде намалена от 2000лв на 100лв.

По отношение на нарушението по чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП:

Съгласно чл. 100, ал.1, т.1 от ЗДвП при управление на ППС водачът е длъжен да носи свидетелство за управление на МПС от съответната категория и контролен талон към него. Безспорно е установено, с оглед свидетелските показания на Й. Ц. П. и К. Г. В., че жалбоподателят не е носил контролен талон към свидетелство за управление на МПС, тъй като не им е бил предоставен при проверката. Обосновани възражения срещу тази констатация Б. Д. не е направил, както при съставянето на АУАН, така и в срока по чл.44, ал.1 от ЗАНН. При тези обстоятелства настоящият състав приема, че вмененото нарушение е действително извършено, поради което законосъобразно и обосновано жалбоподателя е привлечен към административнонаказателна отговорност за него.

Съгласно санкционната разпоредба на чл. 183, ал .1, т. 1 от ЗДвП се наказва с глоба в размер на 10 лева водач, който не носи определените документи, сред които и контролен талон. Това наказание е определено от закона в абсолютен размер, което изключва възможността за преценка на обстоятелствата по чл. 27, ал. 2 от ЗАНН. При това положение наказващият орган правилно е определил вида и размера на наказанието, което е наложил на Б. Д., поради което обжалваното НП в тази част следва да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

Съдът не споделя лансираната теза от пълномощника на жалбоподателя, че нарушителят е следвало да се санкционира на основание чл. 175, ал. 1, т. 3 от ЗДвП, тъй като при описанието на изпълнителното деяние на дееца не е вменено, че отказва да изпълни разпореждане на контролен орган да предаде контролния талон към свидетелството за управление на МПС или по какъвто и да е начин да осуетява извършването на проверка от органите на контрол. В АУАН и в НП нарушението е квалифицирано по чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП, като при словесното му описание е посочено, че водачът „не представя” контролния талон към свидетелството за управление на МПС. В случая не е налице разминаване между цифровото квалифициране и изложените факти и обстоятелства при които е осъществено, тъй като задължението по чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП водача на МПС да носи със себе си горепосочения документ се удостоверява именно чрез „представянето” му по време на проверката на контролните органи. При това положение не е допуснато нарушение на чл. 57, ал.1, т.5 от ЗАНН, като за жалбоподателя е било напълно ясно за каква дейтелност му е повдигнато обвинение с АУАН и впоследствие е бил санкциониран с обжалваното НП.

По отношение на нарушението по чл. 139, ал .1, т. 2, предл.2-ро от ЗДвП, вр. чл. 6, ал. 1, т. 6, б. „в” от Наредба № 11 от 03.07.2001г.:

Съгласно чл. 139, ал . 1, т. 2, предл.2-ро от ЗДвП движещите се по пътя ППС трябва да бъдат с размери, маса и натоварвания на ос, които не надвишават установените от министъра на регионалното развитие норми, и с товари, които не представляват опасност за участниците в движението. Нормата на чл. 139 от ЗДвП е бланкетна и препраща към Наредба № 11 от 03.07.2001г., където в чл. 6 е определена допустимата максимална маса на ППС за движение по пътищата, отворени за обществено ползване. От съдържанието на чл. 6, ал. 1, т. 6 се установява, че разпоредбата съдържа четири хипотези в зависимост от това с колко оси е превозното средство, поради което броят на осите се явява и съставомерен признак на нарушението и обстоятелство, което е относимо към съставомерността на деянието. Разпоредбата на чл. 6, ал. 1, т. 6, б. „в”, която е предявена за нарушена от жалбоподателя, въвежда допустима максимална маса от 32 тона за МПС с четири оси с две управляеми оси. Последните обстоятелства не са описани нито в АУАН, нито в НП. Посочено е единствено, че ППС е категория N3. Според чл. 149, ал. 1, т. 3, б. „в” от ЗДвП категория N3 са ППС проектирани и конструирани основно за превоз на товари, които са с технически допустима максимална маса над 12 т. Ето защо съдът намира, че в АУАН и в НП нарушението не е описано пълно и точно от фактическа страна съобразно императивните разпоредби на чл. 42, ал. 1, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, тъй като вписването единствено на категорията на автомобила не дава информация за броя на осите на управляваното от жалбоподателя МПС. Липсата на съставомерни признаци и съответно на относимите към тях факти е съществено процесуално нарушение, тъй като не само, че ограничава

правото на защита, но и възпрепятства осъществяването на съдебен контрол. След като не е предявено словесно обвинение с колко оси е процесния товарен автомобил, не може да се изведе еднопосочен извод към коя хипотеза на чл. 6, ал. 1, т. 6 от Наредба № 11 от 03.07.2001г. следва да се квалифицира деянието и дали изобщо е извършено процесното нарушение, поради което и обжалваното НП в тази му част подлежи на отмяна, предвид наличното съществено процесуално нарушение.

За пълнота на решението съдът счита за необходимо да отбележи, че прие за неоснователни останалите наведени доводи от защитника на жалбоподателя за несъставомерност на деянието.

Това, че проверяващите не са измерили теглото на проверяваното МПС с мобилна везна, не съставлява нарушение, тъй като общата маса на товара безспорно се установява от представената лично от жалбоподателя кантарна бележка от 10.11.2022г. от Кариера Студена, която е иззета със съставянето на АУАН. В същата е посочен като получател на товара Б. Д., което лице е установено като водач от страна на проверяващите. В обсъжданата кантарна бележка освен, че е индивидуализирано МПС-то чийто номер е *****, то е вписана и тарата на МПС-то (14 580 кг) и нетното тегло на товара (26 860 кг). Липсата на каквото и да е съмнение относно проверяваното лице, управляваното от него МПС и превозвания товар, са направили безпредметно извършването на замерване от страна на проверяващите съгласно чл. 35, ал. 3 от Наредба № 11 от 03.07.2001г., което в случая не е и задължително. Контролните органи правомерно са зачели резултата от извършеното измерване, обективизирано в представената при проверката на АМ Струма кантарна бележка от жалбоподателя, с която той е приел и е извършвал процесния превоз. Липсата на оспорване верността на обстоятелствата, удостоверени в кантарната бележка не е дало основание за провеждане на ново претегляне на превозното средство. Ето защо и направеното възражение в тази насока се явява неоснователно.

По отношение на представената от жалбоподателят с възражението по чл. 44, ал.1 от ЗАНН кантарна бележка № 62 от 10.11.2022г. от Кариера Студена, която е кредитирана в хода на съдебното следствие, в която е вписано нетно тегло на товара 17 000кг, което съществено се различава от стойността, която е била отбелязана в представената от водача още по време на проверката на пътя кантарна бележка, с която е извършвал превоза, съдът прие, че е създадена с оглед установеното претоварване на товарния автомобил при извършената проверка и вписаните констатации в АУАН, с който е било постановено началото на административнонаказателното производство срещу Д.. Обсъжданото доказателство съставлява частен документ и предвид факта, че у жалбоподателя, в качеството на водач на ППС е била кантарна бележка за процесния обществен превоз на товари, в която е отразено нетно тегло на товара 26 860 кг, които са от измерването преди той да предприеме процесния курс, то доказателствената стойност на последната не следва да се поставя под съмнение.

Посочените нарушения в т. 1 и т. 2 в НП не съставляват маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. На първо място следва да се отчете, че те са формални и от тяхното извършване не е необходимо да настъпят вредни последици. На следващо място не са налице смекчаващи отговорността обстоятелства, които да обосноват по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение от съответния вид.

По разноските:

Искането за присъждане на разноски е направено своевременно от страна на пълномощника на жалбоподателя, като съдът дължи произнасяне по него съгласно чл. 63д, ал.1 от ЗАНН и предвид изхода на спора, при който прие, че нарушението по т.1 е осъществено, като е намален само размера на административното наказание, а НП в частта по т. 3 е отменено.

От съдържанието на приложения на л.8 договор за правна защита и съдействие от 02.03.2023г. се установява, че жалбоподателят Б. И. Д. е възложил на адв. Н. С. от ВАК оказването на правна защита и съдействие, изразяващи се в процесуално представителство пред съда във връзка с обжалваното НП. Договореното адвокатско възнаграждение е в размер на 1500 лв както следва: по 500 лв за всяка отделно наложена глоба. Заплатено е в брой при подписване на договора, т.е. разходът е направен съгласно т. 1 от Тълкувателно решение № 6 от 06.11.2013г. по дело № 6/2012г. на ОСГТК на Върховния касационен съд.

При положение, че в конкретния случай санкцията, която е наложена на жалбоподателя по т.1 от НП се намалява от 2000 лв на 100 лв следва пропорционално на измененния размер на глобата да бъдат намалени исканите разноски за защитник, поради което и на жалбоподателят следва да се присъди сумата от 25 лв (двадесет и пет лева) съгласно чл. 144 от АПК, вр. чл. 78а, ал.1 от ГПК.

Договореното адвокатско възнаграждение по отношение на нарушението по т. 3 е в размер на 500 лв, т.е. в минимално предвидения размер в чл. 18, ал.2, вр. чл. 7, ал.2, т.2 от Наредба № 1 от 09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, към който препраща разпоредбата на чл. 36, ал.2 от ЗА, поради което и не следва да бъде намалявано под този най-нисък предел. Ето защо и направеното възражение от АНО в придружителното писмо, с което административнонаказателната преписка е изпратена на съда, за прекомерност на адвокатското възнаграждение, съдът намери за неоснователно, поради което и същото следва да се заплати на Д..

Предвид изложеното съдът присъди на жалбоподателя общата сума от 525 лв (петстотин двадесет и пет лева), представляваща съдебни разноски по АНД № 00515/2023г. по описа на Районен съд Перник за адвокатско възнаграждение на един адвокат. Тъй като АНО не е самостоятелно юридическо лице, тези разноски следва да се възложат на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация”, гр. София, с адрес: гр. София, ул.

Витиня № 1, в структурата на която е АНО.

Водим от горното съдът

РЕШИ:

На основание чл. 63, ал. 2, т. 4, вр. ал. 7, т. 1 от ЗАНН ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № 42-0004663 от 20.12.2022г., издадено от и.д.директор на Регионална дирекция „Автомобилна администрация”- София, В ЧАСТТА с която на Б. И. Д., ЕГН ***** за нарушение на чл. 89, т. 2 от Наредба № 33 от 03.11.1999г. за обществен превоз на пътници и товари на територията на Република България на министъра на транспорта на основание чл. 93, ал. 1, т. 1 от Закона за автомобилните превози е наложено административно наказание глоба в размер на 2000.00лв (две хиляди лева), като за същото нарушение ПРЕКВАЛИФИЦИРА основанието за налагане на административно наказание на чл. 93, ал. 2 от Закона за автомобилните превози и НАМАЛЯВА размера на наложеното административно наказание на 100 лв (сто лева).

На основание чл. 63, ал. 2, т. 5, вр. ал. 9 от ЗАНН ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 42-0004663 от 20.12.2022г., издадено от и.д.директор на Регионална дирекция „Автомобилна администрация”- София, В ЧАСТТА с която на Б. И. Д., ЕГН ***** за нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 1 от Закона за движението по пътищата на основание чл. 183, ал. 1, т. 1 от същия закон е наложена глоба в размер на 10.00 лв (десет лева).

На основание чл. 63, ал. 2, т. 1, вр. ал. 3, т. 2 от ЗАНН ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 42-0004663 от 20.12.2022г., издадено от и.д.директор на Регионална дирекция „Автомобилна администрация”- София, В ЧАСТТА с която на Б. И. Д., ЕГН ***** за нарушение на чл. 139, ал. 1, т. 2, предл. 2-ро от Закона за движението по пътищата, вр. чл. 6, ал. 1, т. 6, б. „в” от Наредба № 11 от 03.07.2001г. за движение на извънгабаритни и/или тежки пътни превозни средства на МРРБ на основание чл. 177, ал. 3, т. 1, предл. 2-ро от ЗДвП е наложена глоба в размер на 2000.00 лв (две хиляди лева).

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация”, гр. София, с адрес: гр. София, ул. Витиня № 1 да заплати на Б. И. Д., ЕГН ***** сума в размер на 525 лв (петстотин двадесет и пет лева), представляваща съдебни разноски по АНД № 00515/2023г. по описа на Районен съд Перник.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд Перник в 14-дневен срок от съобщаването му на страните на основанията, предвидени в Наказателно-процесуалния кодекс, и по реда на глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс.

Съдия при Районен съд – Перник: _____

